

3 И ѿговарій, и рече ймъ: ѿе вы попытамъ и азъ єдно слово: и да ми кажете:

4 Крещеніе то Іѡанново, ѿ негдѣ то ли бѣше, иль ѿ человѣкы тѣ:

5 Я синь помышлѧвахъ въ сѣбе си и говорѣхъ: защо ико речеме, ѿ негдѣ то: ѿе да рече, а защо го не повѣровѣхте;

6 Яко ли речеме: ѿ человѣкы тѣ: січки те людѣ съ каменѣ ѿе да мы покіатъ: защо то бѣше извѣстнъ за Іѡанна, че є пророкъ.

7 И ѿговаріха: не знаемъ ѿ гдѣ є.

8 И Іисусъ ймъ рече: ни то азъ ви казвамъ съ коѧ власть стрѣвамъ тіа (работы).
9 И начнѣ да дѣма къ народатъ тѣа прѣтча: человѣкъ нѣкой насадї лозѣ, и дадѣ го на рабочици да го копаатъ, и ѿидѣ си, и нема го многого годинъ.

10 И на врѣме то пратѣ (єдногдѣ) рабѣ при рабочици тѣ, да мѣ дадатъ ѿ пло- джатъ лозный: а рабочици тѣ го бѣха, и испратиха го праѣденъ.

11 И паки пратѣ драгаго рабѣ: а рабочици тѣ бѣха и нѣго, и ѿбезчестиха го, и испратиха го праѣденъ.

12 И пакъ пратѣ ѻюще и трѣтаго (рабѣ): а синь и нѣго като оўраниха, и спаждиха го.

13 И господаро на-лозѣ то рече: ѿо да напрѣвимъ; да пратимъ сина моего возлюбленнаго, нѣгли, като го вѣдатъ, ѿе да се засраматъ.

14 Но рабочици тѣ като го видѣха, помыслиха въ сѣбе си, и говорѣхъ: това є наслѣдникъ: єлате да го оўкіеме, за да бѣде наше наслѣдіе то мѣ.

15 И извѣдоха го вѣни ѿ лозѣ то, и оўкіха го. Що ѿе да напрѣви прѣчее господаро на-лозѣ то на синя рабочици;

16 Ще дѣйде, и ѿе да погрѣши тѣа рабочици, а лозѣ то ѿе дадѣ на драги. И като чѣха, рѣкоха: дано не бѣде (тобѣ).

17 А той като погледнѣ на нѣхъ, рече: ѿо є прѣчее тобѣ писано то: защо каменѣатъ когдѣто презрѣха видатели тѣ, той быдѣ глава на-кюшѣ то;

18 Есакой който падне на това камыкъ, ѿе да се строши: а на когдѣто падне той, ѿе да го сотрѣ.

19 И поискакъ архіерѣе тѣ и книжници тѣ да тѣратъ на него рѣцѣ тѣ си: и оўкоахасе ѿародатъ: защо то разумѣхъ че за нѣхъ рече тѣа прѣтча.

20 И като го изварднѣха, пратиха наѣтници, който се притворѣвали да са праѣдни: за да го оўлобатъ въ нѣкоѧ рѣчъ, та да го предадатъ на